

Hồi 76

Âm Muù Và Ân Oán

Tần Quan Vũ vừa tỉnh lại thì vụt găm lên một tiếng, rồi phóng vút mình lên cao đến mười mấy trượng. Và y như một con đại bàng, chàng xoay tròn giữa không trung một vòng thật rộng, rồi mới tà tà đáp xuống.

Nhưng, Tần Quan Vũ chợt giật mình ngơ ngác...

Bằng vào võ công của mình, một cái vọt ra ngoài mười trượng đã là cái lạ rồi, nhưng điều lạ hơn hết là giữa không trung mà vẫn còn dư lực khinh công để xoay một vòng rộng như thế thì quả là ngoài sức tưởng tượng.

Chuyện xảy ra thật làm cho Tần Quan Vũ điên đầu. Chẳng lẽ Quý Huyệt lại có ý trợ giúp nội lực cho mình nữa sao?

Nhưng, lòng tự ái của một thanh niên lại sôi lên trong lòng Tần Quan Vũ...

Đường đường là một đấng nam nhi mà lại phải đi nhờ vả nữ nhân như thế được ư?

Mai Tương Phi khẽ nhích tới rồi cất giọng dịu dàng nói:

- Xin mừng cho công tử đã hoàn thành trong việc rèn luyện nội công.

Hoi tức đang nung trong lòng, Tần Quan Vũ đáp với giọng lạnh lùng:

- Hảo ý của cô nương, tại hạ vô cùng cảm kích. Nhưng mong cô nương biết cho rằng, những việc hảo sự mà cô nương cố gắng đang làm đó cũng không thể xóa đi lòng thù hận của tại hạ đối với Quý Huyệt được đâu.

Mai Tương Phi thoáng vẻ ngạc nhiên:

- Xin hỏi Quý Huyệt đã xử sự không phải với công tử lúc nào?

Tần Quan Vũ nghe hỏi vậy thì đâm ra ghen lời...

Thật ra, đối với riêng chàng, Quý Huyệt chưa từng gây ác cảm bao giờ.

Mai Tương Phi lại nói tiếp:

- Công tử không thể nói được, nghĩa là giữa Quỷ Huyết và công tử không hề có thù hận gì cả. Vậy thì thái độ của công tử đối với tiện nữ như thế e có phần quá đáng chăng?

Suy nghĩ giây lát, Tần Quan Vũ trả lời:

- Cô nương nói đúng. Quỷ Huyết đối với tại hạ thật không có gì đáng gọi là hận thù, nhưng chuyện ép buộc võ lâm mỗi năm phải tiến cống ba mươi thiếu nữ vào Quỷ Huyết đã gây ra không biết bao nhiêu là tang tóc. Đối với việc đó, hễ ai là người hành hiệp đều không thể làm ngơ được cả.

- Té ra vì chuyện ấy nên công tử lấy làm thù hận đấy sao? Thật ra việc đó là quy củ của Quỷ Huyết không biết đã có từ đời nào, và tiện nữ chỉ là kẻ thừa hành kế tiếp mà thôi. Tuy nhiên, công tử đã nói thế thì quy củ ấy bắt đầu từ nay sẽ được bãi bỏ.

- Tại sao cô nương lại làm thế?

- Tại vì công tử không thích!

Tần Quan Vũ thật quá đỗi ngạc nhiên, không biết phải nói sao cho đúng với tình thế.

Mai Tương Phi lại dịu dàng nói tiếp:

- Bây giờ chúng ta nên tiếp tục bàn về việc của Liên minh và Đồng Minh chứ? Như tiện nữ đã nói, công tử đã gia nhập Đồng Minh, thì lý đương nhiên tiện nữ phải rút khỏi Liên minh để khỏi bị dính líu vào chuyện tranh chấp giữa hai lực lượng. Và cũng để khách quan mà nói thêm với công tử về chương trình đột kích Hạ Hầu viên và tấn công Chí Tôn bảo của Đồng Minh, nhưng không biết công tử có tin tưởng tiện nữ chăng?

Suy nghĩ một lát, Tần Quan Vũ gật đầu nói:

- Tin chứ!

- Đa tạ công tử về sự tín nhiệm đó. Vậy xin cho công tử biết về thực lực của Hạ Hầu viên. Ngoài mặt, Hạ Hầu viên tỏ ra nghe theo lệnh của Quỷ Huyết, nhưng kỳ thực thì tiện nữ rất rõ dụng tâm của Ảo Diện Nhân, hắn chỉ dựa vào bản huyết để đối phó với kẻ địch của hắn mà thôi...

Tần Quan Vũ mỉm cười:

- Cô nương quả có tài nhìn thấu lòng người.

Mai Tương Phi khẽ thở ra:

- Luận về tài trí, thì xá muội hơn tiện nữ nhiều lắm, nhưng nếu bàn về hùng tâm tráng chí, bàn đến bá nghiệp thì quả thực tiện nữ có hơn xá muội đôi phần.

Tần Quan Vũ ngạc nhiên hỏi lại:

- Lệnh muội là ai thế?

Mai Tương Phi chột giật mình:

- Đây là chuyện bí mật mà xá muội đã dặn dò tiện nữ phải giữ kín, nói bấy nhiêu đó cũng đã là quá lời rồi, mong công tử thứ cho việc phải nói thêm...

- Nếu là vậy thì tại hạ không dám ép.

- Đa tạ công tử! Dám hỏi, phải chăng công tử định đi theo Giáng Lan Mỹ Nhân Nam Cung Nghi vào Hạ Hầu viên?

Tần Quan Vũ kinh ngạc lắm, không ngờ Quỷ Huyết lại biết hành tung của mình quá rõ ràng như thế. Chàng bèn hỏi lại:

- Nam Cung Nghi có phải là Trần Phượng Nghi chăng?

- Đúng thế! Hơn nữa, sự cố tâm mưu đồ bá nghiệp của Hạ Hầu viên cũng không phải là mới có một sớm một chiều chi đâu, mà đó là sự chuẩn bị của ba chục năm nay rồi. Tuy nhiên, chúng không làm sao qua mặt được Quỷ Huyết cả. Hạ Hầu viên chủ tuy độc, nhưng Mai Tương Phi này còn độc hơn hẳn nữa.

Tần Quan Vũ bắt đầu bực bội:

- Hùng tâm của Mai cô nương thật đáng cho người bội phục!

Mai Tương Phi nghe lời ấy rồi thì hơi đổi sắc, nhưng nàng lại cố giữ vẻ ôn hòa:

- Mỗi người đều có một chí hướng riêng... Nhưng thôi, mong công tử nếu có đến Hạ Hầu viên thì hãy cố thận trọng giữ gìn, chúc công tử gặp nhiều may mắn.

Dứt lời, Mai Tương Phi nhún mình lao vút đi như một giải lụa xẹt vào rừng rậm.

Thần Bí Nhân và Xuân Lan vội lướt đến bên Tần Quan Vũ. Chột nghe chàng nói:

- Thật là một thủ đoạn nguy hiểm!

Thần Bí Nhân vội hỏi:

- Minh chủ đã thấy được gian kế của nàng à?

- Đúng thế, và cũng vì lẽ đó mà tại hạ lại nảy ra nghi vấn. Tại hạ muốn hỏi tiền bối đôi điều...

- Xin minh chủ cứ hỏi.

- Tiền bối có thể thử so sánh lực lượng giữa Quỷ Huyết, Tam Quốc miếu, và Hạ Hầu viên chăng?

- Vì các bên đều có gian tể nên ai cũng biết rõ nội tình của nhau. Nếu nói Tam Quốc miếu có sút hơn thì cũng chỉ trong đường tơ kẽ tóc mà thôi. Riêng Hạ Hầu viên thì cũng có thể yếu hơn hai nơi kia, nhưng cũng không phải là chỗ đáng xem thường.

Tần Quan Vũ lại hỏi:

- Mai Tương Phi đã có ý muốn thống trị võ lâm, có sao nàng lại khai thông Sinh Tử Huyền Quan, giúp cho tại hạ tăng thêm nội lực?

Thần Bí Nhân trả lời bằng phép Truyền Âm Nhập Mật:

- Chuyện nàng ta giúp cho mình chủ thật là khó hiểu...

Và Thần Bí Nhân lại hỏi:

- Trước tình thế này, mình chủ định liệu lẽ nào?

Tần Quan Vũ cũng dùng Truyền Âm Nhập Mật đối thoại với Thần Bí Nhân:

- Chúng ta nên chia đôi lực lượng, một đối phó với Liên minh, còn một thì để đối phó với Quỷ Huyết...

Rồi Tần Quan Vũ nói tiếp:

- Tại hạ muốn có người cải trang giả dạng làm tại hạ để cùng đi với Phượng Nghi. Tiền bối thấy có ai đủ khả năng ấy chăng?

- Có, nhưng khó giấu được Xuân Lan.

- Không sao, tại hạ giả đồ đi ngoài, rồi nhân đó mà thay đổi, cho người giả trở lại đây.

Thần Bí Nhân nói:

- Biện pháp đó hay lắm, nhưng nếu một mình mình chủ đi do thám Hạ Hầu viên thì chỉ sợ nguy hiểm lắm.

- Không sao đâu, tiền bối cứ đi lo tìm người giả dạng tại hạ đi.

Thần Bí Nhân từ giả quay đi, Tần Quan Vũ trở về chỗ cũ ngồi mà lòng bứt rứt không yên.

Một phần là do lo lắng cho công việc sắp tới, một phần lại sợ Xuân Lan biết được việc của mình. Dù sao Xuân Lan vẫn là người của Quỷ Huyết.

Chợt chàng nghe tiếng của Xuân Lan từ phía sau vang lên:

- Xin mời công tử dùng trà.

Vô tình đụng phải làn da mát lạnh của nàng, Tần Quan Vũ rùng mình, rút tay lại và nói:

- Không dám... không dám phiền đến cô nương.

Giọng Xuân Lan buồn buồn:

- Công tử khinh thiếp là kẻ tiện tỳ chẳng?

Tần Quan Vũ rúng động trong lòng, vẻ buồn của nàng sao mà quá đẹp.

Chàng mỉm cười khẽ bảo:

- Cô nương nếu chưa buồn ngủ thì xin mời ngồi lại đây trò chuyện cho vui.

- Dạ!

Tần Quan Vũ dò hỏi:

- Cô nương chắc biết nhiều về Quỷ Huyết chứ?

- Dạ, tiểu tỳ có biết được ít nhiều.

- Quỷ Huyết chủ vì sao lại không phải là Vạn Tuyệt Độc Tôn, mà lại là Mai Tương Phi?

- Vạn Tuyệt Độc Tôn là mẫu thân của Mai cô nương, nhưng gần đây tính tình bà ấy có thay đổi và trở nên hòa nhã hơn, do đó mới bằng lòng giao Quỷ Huyết lại cho ái nữ chấp chưởng.

Tần Quan Vũ gật đầu rồi lại hỏi:

- Tại sao trong võ lâm không có ai dám giết tại hạ?

Xuân Lan mỉm cười:

- Đó là một chuyện lạ xưa nay chưa từng có. Thật ra đó là hiệp ước của Liên minh mà ai cũng phải tuân giữ.

- Hiệp ước của Liên minh ư? Thật là lạ nhỉ!

- Võ lâm từ xưa đến nay vốn là hư hư thực thực, nên điều đó thật khó mà biết được nguyên nhân.

- Phải chăng đó là âm mưu của Quỷ Huyết?

- Cũng có thể lắm. Nếu công tử đoán sâu thêm, thì có lẽ sẽ lóe ra nhiều ánh sáng...

Câu nói úp mở của Xuân Lan làm cho Tần Quan Vũ giật mình. Chàng lại hỏi:

- Phải chăng song thân của tại hạ đều ở tại Quỷ Huyết?

- Đúng thế! Họ ở đó có hơn mười năm rồi, giả như Quỷ Huyết quyết hại thì có lẽ họ đã không còn nữa. Và công tử xin hãy yên lòng, Quỷ Huyết chủ đối với song thân của công tử thì một lòng cung kính như song thân của mình.

- Phải chăng họ cầm chân song thân của tại hạ là để lợi dụng việc xâm nhập Cầm Hồn cốc?

Xuân Lan lắc đầu:

- Có lẽ không phải là như thế!

- Tại sao?

- Vì cả trăm năm nay, không ai biết được chuyện của Cầm Hồn cốc là hư hay thật. Vả lại, dù lệnh tôn có biết Cầm Hồn cốc, có lấy được Trú Nhan Bí Đơn thì cũng đâu có dễ gì lại giao cho Mai Tương Phi.

- Tại sao?

- Tại vì ông có một người con trai, nhưng lại có tới hai người con dâu.

Tần Quan Vũ như một người rơi vào vực thẳm, chàng ngơ ngác ngác hỏi lại:

- Hai người con dâu ư?

- Nghĩa là trước khi công tử ra đời, song thân của công tử đã đính ước cho công tử với hai người rồi...

Tần Quan Vũ trở mặt:

- Lại có chuyện như thế ư?

Xuân Lan gật đầu:

- Công tử có thể hoài nghi việc này, nhưng lời tiểu tỳ vừa nói đó là sự thật. Hai vị thê tử của công tử hiện nay đều là những nhân vật ưu tú trong võ lâm cả.

Tần Quan Vũ sững sốt không nói nên lời.

Xuân Lan nói tiếp:

- Công tử đừng lấy làm lạ. Một ngày nào đó, khi gặp lại song thân, sự thật ấy sẽ được chứng minh thôi.

Ngưng một lát, Xuân Lan lại tiếp:

- Công tử hãy bình tĩnh mà nghe cho rõ, hai vị thê tử của công tử đó, một người là đương kim huyệt chủ của Quỷ Huyệt Mai Tương Phi, và một người nữa chính là Ngọc Cốt Băng Tâm Việt Tây Thi Âu Chính Cầm, tức là Tam Quốc miếu chủ, người đã phong tặng cho công tử danh hiệu Văn Khúc Võ Khôi.

- o O o -